

ת"פ 35495/05/15 - מדינת ישראל נגד ירון מלחי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 35495-05-15 מדינת ישראל נ' מלחי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ירון מלחי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

הנאשם הובא על ידי השב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד דורון שטרן

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ביום 14.05.15 בשעה 07.00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לחנות מכולת אשר בבעלותו של המתלונן, מר יהודה מויטאי, יליד שנת 1939, ברחוב האלון ביבנה. הנאשם נכנס לחנות כשראשו מכוסה בטלית, התיישב על הרצפה, בסמוך לדלפק החנות והכניס מארזים של סיגריות לתיק אשר הביא עמו.

בהמשך, נגע הנאשם בקופת החנות והמתלונן רץ לעברו והרימו מן הרצפה. בתגובה, היכה אותו הנאשם בעינו באמצעות חפץ חד, אחז בגרונו והיכה אותו מספר פעמים. לאחר מכן, נמלט הנאשם מן החנות.

למתלונן נגרמו חבלות בדמות חתך בעינו השמאלית וסימנים אדומים בידי.

טיעוני המאשימה

עמוד 1

ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם. במעשיו, פגע בערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע - הגנה על שלמות גופו של אדם והגנה על קניינו.

לדידה של המאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית וגבוהה לאין שיעור. הנאשם תקף באכזריות את המתלונן, קשיש וגרם לו לחבלות קשות.

עוד הדגישה המאשימה כי האלימות הפכה למכת מדינה וכי יש צורך למגרה באמצעות ענישה קונקרטית בדמות עונשי מאסר מכבידים ומשמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריה.

מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו וניהל הליך הוכחות. לנאשם עבר פלילי מכביד המונה 9 הרשעות קודמות וגמר דין אחד. הנאשם אף ריצה עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל בן 22 חודשים, מאסר מותנה ממושך ומרתיע, קנס כספי גבוה ופיצוי משמעותי למתלונן.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו לעונש את נסיבות המקרה ותוצאותיו. לדידו, לא בכדי כתב האישום נוסח כך שאינו מתאר תקיפה לשם גניבה או עבירה המקבילה לעבירת השוד. השתלשלות העניינים הייתה כך שהתפתח עימות בין הנאשם לבין המתלונן והוא אשר הוביל לתקיפה ולגניבת הסיגריות. מעשיו של הנאשם לא כללו תכנון מוקדם או כוונה לתקוף את המתלונן הקשיש.

עוד עמד ב"כ הנאשם על כך שהחבלות שנגרמו למתלונן הינן שטחיות - החתך שנגרם הינו חתך שטחי שלא הצריך טיפול רפואי. עוד ביקש ב"כ הנאשם לשים לב כי התנהלותו של הנאשם לאחר שהמתלונן נפגע - לנסות להרגיעו ולטפל בחתך שנגרם לו - אמנם אינה מכפרת על שנעשה, אך יכולה להעיד על מחשבה ורצון לתקן את שאירע. הנאשם מנסה לנגב את הדם מפניו של המתלונן. זאת והעובדה כי לאחר מכן, הוא הגיע למשטרה וסיפר את שאירע, מעידים על מידה של קבלת אחריות על מעשיו וחרטה. לא היה צורך לאתרו.

לדידו של ב"כ הנאשם, העונש אליו עתרה המאשימה אינו עומד במדיניות הענישה הנוהגת. הן מתחם העונש ההולם אליו עתרה המאשימה והן הפסיקה אשר אליה הפנתה המאשימה, מתאימים לעבירת אלימות חמורות יותר מאלו שבפנינו.

מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם כבן 53 שנים, גרוש, מתגורר עם אמו.

רוב עברו הפלילי של הנאשם ישן ורובו נמחק. ב"כ הנאשם ציין כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2010 בגין עבירת אלימות במשפחה, בשנת 2003 הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירות רכוש וההרשעה הקודמת לכך היא משנת 1993.

ב"כ הנאשם עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולהשית עליו עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

הנאשם אמר בבית המשפט כי הוא אינו מכחיש את שאירע. אולם, הוא מבקש לומר כי לא הייתה לו כוונה לתקוף את המתלונן ולפגוע בו. כך גם לא התכוון לגנוב. הוא סיפר כי האירועים התפתחו כך, אך לא היו מתוכננים. עוד ציין הנאשם כי מזה 24 שנים, הוא לא ביצע עבירות פליליות. הנאשם ביקש כי בית המשפט יתחשב בו. הוא מצוי בתנאי מעצר מזה כ- 8 חודשים. יש לו אישה וארבעה ילדים שהוא אינו יכול לכלכל.

דין

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה הדרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין. בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לגזור את העונש בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע על ידו, כשהוא מתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות דווקא בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

אין צורך להכביר מילים על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הפגיעה בערכים המוגנים.

העבירה של תקיפת זקן הוספה לספר החוקים בשנת 2008 נוכח האלימות הגואה בחברה בכלל וכלפי הקשישים בפרט. היא נועדה ליתן מענה לעבירות המבוצעות כלפיהם תוך ניצול מצבם הפיזי והמנטלי ובין היתר, חוסר ישע, חוסר אונים וכושר פיזי ירוד.

לעניין זה ראה הנאמר בע"פ 3307/08 מדינת ישראל נ' טועמי (פורסם בנבו, 04.03.09):

"הפניה דווקא לאוכלוסיה חלשה, אוכלוסיית הקשישים, מתוך תקווה כי אוכלוסיה זו לא תוכל להגן על עצמה, משקפת אנטי חברתיות עמוקה ומגלמת בתוכה אכזריות ואדישות לחומרת הפגיעה הנגרמת לקורבן העבירה".

מעשיו של הנאשם פגעו באופן ממשי ומשמעותי בערך ההגנה על שלמות גופו וכבודו של הפרט. כל שכן, כאשר מדובר באדם קשיש. לא בכדי ייחד המחוקק סעיף מיוחד בחוק העונשין לעניין זה, ואף קבע את העונש המקסימאלי בגין עבירה זו לחמש שנות מאסר. עוד פגע הנאשם בערך ההגנה על קניינו של הפרט והאוטונומיה שלו.

הנאשם נכנס לחנות מכולת אשר בבעלותו של המתלונן, קשיש יליד 1939, תקף אותו וגרם לו לחבלות בדמות חתך בפניו של הנאשם וסימנים אדומים בידיו. כן, גנב הנאשם קופסאות סיגריות מחנותו של המתלונן.

מתחם העונש ההולם, במקרה דנן, נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם כבן 53 שנים. לחובתו עבר פלילי מגוון המונה 9 הרשעות קודמות וגמר דין אחד בעבירות אלימות, רכוש וסמים. יצוין כי חלק מעברו הפלילי התיישן. הרשעתו האחרונה הינה משנת 2010. הנאשם אף ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב"כ הנאשם ציין כי לא היה צורך באיתורו של הנאשם, שכן הוא ניגש למשטרה לאחר האירוע וסיפר את שאירע. הנאשם סיפר כי נתמכים על שולחנו אישה וארבעה ילדים אשר בתקופת מעצרו אינם יכולים לכלכל את עצמם. אני סבורה כי ראוי ליתן משקל מה לכך. עם זאת, אין בכך כדי להוות נסיבות מרכזיות להקלה בעונשו של הנאשם, משפעל בבריונות כלפי קשיש וגרם לו לחבלות של ממש.

בהתחשב בחומרת העבירות בהן הורשע ובמכלול הנסיבות, הריני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

12 חודשי מאסר בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו - החל מיום 14.05.15 ועד היום.

שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה שעניינה אלימות.

קנס בסך 1000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 01.03.16 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן, עד התביעה מספר 1 בכתב האישום. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט לטובת המתלונן בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 01.05.16 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

המוצגים שנתפסו במהלך החקירה - בגדים יושבו לנאשם, מכשיר פלאפון יושב לבעליו, ומוצגים נוספים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ו, 27 ינואר 2016, במעמד הצדדים.

עמוד 4

